

Nenad Terzić
ŽIVOT NIJE ŽIVOT BEZ ČUDESA

Nenad Terzić

ŽIVOT NIJE ŽIVOT BEZ ČUDESA

Podgorica, 2014. godine

Nenad Terzić
ŽIVOT NIJE ŽIVOT BEZ ČUDESA

Izdavač

STIHOM GOVORIM
www.stihomgovorim.com

Urednik

Slobodan Zoran Obradović
(stihomgovorim@gmail.com)

Lektor

Nataša Andrić

Recenzenti

Tode Nikoletić
Slobodan Zoran Obradović

Grafički dizajn, korice, obrada i kompjuterska priprema

Vaso Obradović

Za koricu korišten rad Milene Koprivice

Štampa

Grafokarton, Prijepolje

Tiraž

500

Riječ urednika

Često sam hvatao sebe u razmišljanju o tome šta je svrha prikaza, pogovora, predgovora – mišljenja.

Da li je sve to iskreno... da li se piše zbog autora, njegove sujete? Tebe čitaocē? Da ti se preporuči, sa manje ili više stila, to što se nalazi između korica. Koliko je sve to iskreno... i slično. Onaj ko čita prozne preporuke u knjizi poezije obično je pročitao poeziju, pa prikaz bude suvišan ili posluži za analizu iskrenosti i poštenja onog koji ocjenjuje knjigu i shvati se odmah da li to radi iz određene namjere ili je to potreba da se zbog snage onog što je u knjizi da iskren sud. Zato vjerujem da ćeš se složiti sa mnom da knjigu „Život nije život bez čudesa“ nije potrebno hvaliti, jer ona je sama po sebi pohvala poeziji. A, opet mora se reći toliko toga o njoj jer pjesme poput *Luja*, *Bojane*, *Cipele moga tate*, *Djevojčica sa suncokretima*, *Peko* su takve da će nakon objavljivanja postati vječne poput filmskih klasika ili klasika književnosti za djecu, gdje na sam pomen naslova otkinu osmijeh ili suzu.

Pisaću, imam pravo na to, i o autoru i o knjizi. Imam pravo jer poznajem autora i znam kolika je nepravda objaviti knjigu mnogo godina nakon što je napisana prva pjesma. Koliko je to bolno i neobično! Ali, kao i u svim najjačim pričama uvijek ima ali – do blaga se lako ne dolazi, vrhovi se lako ne dosežu... Kopači na Divljem zapadu su i životima plaćali da dopru do zlatne žice. A mi, mi smo samo čekali,

možda lijenjo, da se pjesnički rudnik Nenada Terzića uz njegovu “muku” otvori pred nama.

Znam da će se jednog dana neki budući pozivati na Terzićevu poeziju, veličati i nju i njegovo ime, ali želim da moja riječ bude svjedočanstvo da sadašnji, oni koji odlučuju, su ga obilazili ne dajući mu šansu i želim da ova knjiga bude oruđe kosmičke pravde za tebe čitaоче koji uživaš u njegovim pjesmama i za njegovu potrebu i želju da ih zabilježi, stvori ljepotu, iznjedri pjesmu i dopre do čitalaca,

Prva knjiga je kao i prva ljubav – čedna, iskrena, jaka... Ova prva ljubav pjesnika je sve to, ali mnogo više i jače – jer je dugo čekana i željena.

O poeziji u knjizi neću da pišem. Kada je pročitate ona će reći sama, sve! Reći ću, drago mi je da na našim prostorima postoje još uvijek iskreni autori, pjesnici čiste i jake emocije, ostali van književnih krugova, komercijalizacije, klanova i zanima ih samo pjesma. Samo takvi nadžive vrijeme i pišu pjesme koje će da vole i pamte budući, **jer život nije život bez čudesa.**

Slobodan Zoran Obradović

Sadržaj:

MALENI SVIJET

<i>IME</i>	11
<i>SPAVAJ MALENI BRATE</i>	15
<i>DJEDA MRAZOV PUT</i>	16
<i>KAKO SE VOLI MAMA?</i>	17
<i>KO POMAŽE DJECI?</i>	18
<i>MALI PIVOPIJA</i>	19
<i>PJESMA STAROG MAČKA</i>	20
<i>RODITELJI, ČAO!</i>	21
<i>POSPANJA PJESMA</i>	22
NESTAŠNE GODINE	
<i>ENIGMA</i>	25
<i>NEZADOVOLJKO</i>	25
<i>ISTINITA PJESMA O POLASKU U ŠKOLU</i>	26
<i>ŠTO JA IMAM RODITELJE</i>	27
<i>ČALE</i>	28
<i>DRAGOLJUB</i>	29
<i>MOJA MUKA</i>	30
<i>USTAJ VASILIJE!</i>	31
<i>PJESMA MALOG CIGE</i>	32
<i>FARMA</i>	33
<i>O LJUBAVI</i>	34
<i>BEZ UVREDE, MOLIĆU</i>	35
<i>KRAVA</i>	36
NJAM –NJAM!	
<i>BAKIN SAVJET</i>	39
<i>KROMPIR</i>	39
<i>PASULJ</i>	40
<i>PEČENJACI</i>	40
<i>AJVAR</i>	41
<i>ČVARCI</i>	42
<i>SARME</i>	43
<i>ŠTA ĆU JADAN KAD SAM GLADAN!</i>	44
<i>ZLOJED</i>	45
HAJDEMO U SELO	
<i>DOLAZAK U SELO</i>	48

<i>NOĆNI SUSRET</i>	49
<i>NOVOGODIŠNJA NOĆ</i>	50
<i>POD CIGANSKOM ČERGOM</i>	53
<i>PONJAVA</i>	54
<i>PROLJEĆNE SKICE</i>	55
<i>RADIVOJE</i>	55
<i>SMIRAJ DANA</i>	57
<i>ŠTA JE MORE SPRAM PLANINE</i>	58
<i>LJUBAVNE VRTOGLAVICE</i>	
<i>OPROŠTAJ</i>	61
<i>500 GB LJUBAVI</i>	61
<i>POŠALJI MI SMAJLI!</i>	62
<i>PORUKA U BOCI</i>	63
<i>MODERNA LJUBAV</i>	64
<i>KABANICA</i>	65
<i>NESANICA</i>	66
<i>LAJAVICA</i>	67
<i>SJETNI SUTONI</i>	
<i>BAŠ MI FALE TA VREMENA</i>	71
<i>LASTA</i>	72
<i>OBLACI</i>	72
<i>MAMA</i>	74
<i>BALADA O PATULJCIMA</i>	75
<i>BOJANA</i>	76
<i>CIPELE MOGA TATE</i>	78
<i>DJEVOJČICA SA SUNCOKRETIMA</i>	79
<i>PEKO</i>	80
<i>ZAMISLI</i>	82
<i>LUJO</i>	83
<i>NAJLAKŠE JE DIĆI RUKE</i>	85
<i>ORADOŠĆENO DETINJSTVO</i> <i>Nenada Terzića – Neša</i>	87
<i>UMJESTO BIOGRAFIJE</i>	89

Hej, klinci!

Nećete mi zamjeriti zbog ovakvog oslovljavanja, budući da sam i sam neko ko je, jednom zasvagda, čvrsto riješio da nikada ne odraste. Dešava li vam se da u snovima hodate nekim tajanstvenim, nikada viđenim predjelima koji vam se ipak čine tako poznatim? Slutite li, poput mene, da se na kraju duge zaista nalazi skriveni ćup sa blagom? Da u dubinama nekog od bistrih, ledenih, gorskih jezera i sada spava ognjeni zmaj, čekajući tren kada će se probuditi i ponovo uzletjeti u nebesa? Vjerujete li, konačno i vi, u Plavu vilu koja se pojavi kada vam je najpotrebnija?

Kada pročitate ova pitanja, biće vam jasno da je osnovna tema pjesama koje se nalaze u ovoj knjizi, upravo, djetinjstvo i sve što ono sa sobom nosi. Tu je blaženo spavanje u kolijevci, kao i nestrpljivo iščekivanje novogodišnje noći i poklona ispod jelke. Tu su đачke brige i roditelji koji postavljaju nemoguće zahtjeve. Tu su i one slatke nesanice, izazvane zaljublivanjem na prvi pogled ili na prvi poslati smajli, kakogod. Tu je i ona manje vedra strana djetinjstva, jer ono se sastoji od smijeha ali i od suza. Nadam se zato, da ćete voljeti i Snešku, Peka, Bojanu i Luja, moje male junake prema kojima život nije bio blagonaklon. Najveći kompliment za mene biće ako vam se neka od pjesama dopadne toliko da je naučite napamet.

Uživajte!

LAJAVICA

Utakmica, ja u frci,
ganjaju se košarkaši,
s jedne strane neki Grci,
s druge strane ovi naši.
Prvo sjede, onda reče:
„Je l' slobodno? Dobro veče!“

Okrenem se, ko mi smeta?!?
Ona, od baklave slađa,
kosa - žito krajem ljeta,
pogledom u srce gađa.
Pita: „Hoćeš kokice?“
Ja joj gledam okice.

Promače mi peta lična,
faul, kontra, kraj, sirena,
Zlatokosa priči vična,
brsti kao navijena.
Kaže: „Je l' ja tebe gnjavim?“
Mislim, da li da je davim.

Uspravim se kraj nje male,
umiljate kao mače,
iznenada, na sred hale,
lagano me prstom tače:
„Ej...sorry za ovu smetnju.
Jesi li za jednu šetnju?“

Šetali smo bulevarom,
ona mene - šćap! - pod ruku,
još toroče istim žarom
ne sluteći moju muku.
Hukćem: „Mili bože, spasi!“
I pitam se gdje se gasi.

Nadahnuće mi doluta
(il' mi đavo šapnu ludi).
Poljubih je. Tad učuta.
Glavu spusti mi na grudi.
Zagrlih je, uzdah pusti,
umiri se i opusti.

Od tad leptirići rade,
želja raste, srce štreca.
„Ljepotuška... Eh, ti gade...“
Mi tepamo kao djeca.
Jedno drugom nesanica...
ja i moja Ljavica.

MENAD TERZIG

CIPELE MOGA TATE

Kad tata naveče ka poslu krene
on uniformu svoju navuče,
prvo nježno zagrlj mene,
seki kroz kosu prste provuče.

Mami daruje poljubac lak,
tako se redom oprosti s nama,
pa hrabro zamakne u mrkli mrak
u starim, pohabanim cipelama.

Do posla puno, on ide pješke,
šiba ga vjetar, kiša ga kvasi,
neke su noći njemu baš teške,
nigdje zaklona da tatu spasi.

U mom je krevetu toplo i meko,
dok munja presijeca crnilo noći,
a meni misli blude daleko,
kako će tata do posla doći?

Ključ u bravi me ujutru prene,
tiho se otvore ulazna vrata,
široka sjenka se nagne nad mene,
umornim osmijehom me pozdravi tata.

Kada on zaspi, ja prosto ne dišem,
neću da ičim krnjim tišinu,
prašinu s tatinih cipela brišem
da kao nove ponovo sinu.

ZAMISLI

Zamisli... junsko večerje u predgrađu
i miris lipe što opija.
Staru krčmu, zvuke harmonike,
pjesmu vječito žednih pivopija.

Zamisli... tu na kraju ulice,
dvorište, bor, na njemu pticu.
Pod borom mali sto i klupicu
i tu na klupici, nju - djevojčicu.

Zamisli... tu bješe svikla da sluša,
nalik na malu šumsku vilu,
tatinim glasom pričane priče
u gnijezdu toplom - njegovom krilu.

Zamisli... da tata najednom kaže:
„Moram na put, posao zove!
Putujem, malena, u drugu zemlju
da gradim puteve, dvorane, mostove.“

Zamisli... rastanak i pisak voza,
na peronima grozdovi ljudi,
prozor vagona, tatina ruka:
„Čuvaj se, malena i dobra budi!“

Zamisli... noć. Mjesec. Miriše lipa.
Svirač veze spletove kola,
na jednoj malenoj klupi bez tate,
srce se dječije steže od bola.

ORADOŠĆENO DETINJSTVO Nenada Terzića – Neša

Retki su pesnici koji pevaju modernim jezikom i vokabularom današnjeg deteta. Retki su oni koji svojom poetikom demistifikuju nirvanu koja se nudi detetu u sladunjavim i poučnim pesmama. A pogotovu su retki oni autori koji deci ne nude nonsens kao vid vaspitanja. Poodavno je poezija za decu postala „Tabula rasa,, u literaturi. Leksika, tematika, ukalupljeni stil, forma, kod većine današnjih autora su puka replika koja ne zadovoljava potrebe deteta u predškolskom uzrastu. Ništa avangardno na mapi pesništva za decu nije se dogodilo još od Ršumovića.

Nenad Terzić - Neš je osveženje na učmalom literarnom nebu. Svojim prvim pesmama za decu nagovestio je da ima talenat, da ima petlju, ima dušu deteta, i da poznaje dete. Njegova poezija je pismena, višeslojna, zabavna, poučna... Neš zna da je humor osnova pesme za decu, ali isto tako zna da je glupost ono što pleni pažnju kod dece svih uzrasta. Međutim, on manirom velikog pedagoga u pesmovnoj igri, nameće detetu leksiku, liričnost, znanje, pojmovnost, i sve ono što je potrebno književnosti da bi imala naučnu i vaspitnu svrhu. Analizom je dokazano da ritam, rima, humor, uzbudljiva tema... vrlo atraktivno deluju u periodu odrastanja deteta. Vedrina je jedna od najznačajnijih komponenti u impresivnim pesmama za decu. Ali, Neš zna da je poštovanje deteta i posvećenost detetu polazna tačka razumevanja i uzajamnog poverenja. Osim humora, ritmičnosti i savremene tematike, osnovna odlika velikog broja pesama je emocija. Manirom Jesenjina, Neš peva elegično i osećajno i na taj način stvara u detetu moralnu i humanu skalnu. Osim Krstivoja Ilića i njegovih

“Kolastih azdija“ niko nije bolnije opevao nepravdu, tugu, nostalgiju, muku, koja je svakodnevnica dece u svetu u kojem obitavamo. Pesme: *Lujo, Bojana, Cipele moga tate, Peko...*, su prepune ljubavi, ali i unutrašnjeg preseka deteta koje, uglavnom, svi posmatramo samo sa spoljašnje strane. Još jedna od glavnih odlika Nešove poezije je personifikacija. U njegovoj poeziji suncokreti progovaraju kao i šarov, sova, povrće... Sve ima svrhu.

Oradošćena ljubavnim etidama koje su prava poslastica u ovom rukopisu, deca će pronaći delić sebe i poistovetiti se sa nekom od pesama. Pesme: *Kabanica, Poruka u boci, Lajavica, Nesanica*, više nisu lična Terzićeva svojina. One su odašiljač njegovog srca pod kojim će se voleti neki novi klinici. Refleksija poezije Nenada Terzića na momente podseća na poeziju Šela Silverstejna, Ogdena Neša, Kerola Luisa, Spajka Miligana i ima milozvučnost koja dugo odzvanja u srcu nakon čitanja. Zagarantovano, Nešovom poezijom dobili smo novog Don Kihota, kojeg će, nadam se, deca toplo pozdraviti, a kritičari prihvatiti. Ja sam ga sa zadovoljstvom pročitao i prihvatio.

Tode Nikoletić, književnik

UMJESTO BIOGRAFIJE:

Mada me ni za šta nisu pitali,
sve se desilo van moga plana,
rodih se devestoše'setičetvrte,
drugog novembarskog dana...
„Nek Terzić ovaj, zove se Nenad!“
Odluka jednoglasno pade.
Drugari obično zovu me Nash.
(Poneko mi tepa i „Gade.“)
Odrastoh pored rijeke Ibra.
Kraljevo, grad moje mladosti.
Bila su neka mirna vremena,
djetinstvo puno igre i radosti.
Bijah plavokos, prilično žgoljav,
za ručkom nikada ne tražih još,
volio basket, igrao dobro,
dan-danas lagano rešetam koš.
U Čačku prošli studentski dani,
agronom postah, to mi je struka,
pazim da zdrave biljčice rastu,
od šargarepe do crnog luka.
Život me spusti u Podgoricu,
zavoljeh Moraču i Skaline,
naučih šta su raštan i popeci,
za plavo-bijele kako se gine.
A od malena me vodili snovi.
Da, ja sam sanjar, dičim se time,
rođenjem posut vilinskim prahom
da pletem stihove i vezem rime.

i na samom kraju, ali ne i najmanje važno...

Znate, da sam se samo ja pitao, ovih pjesama i ove knjige nikada ne bi bilo. Srećom, neki ljudi su uzeli sebi za pravo da se pitaju, ljudi koji su, svako na svoj način, bili uz mene, pogurali kada bi zapelo i tako malo milom, malo silom, iz mene iscijedili ono najbolje. Iako su toliko različiti, jedna stvar im je zajednička. Svi oni su, izgleda, više vjerovali u mene od mene samoga. Zato, iako se radi o izuzetno skromnim ljudima koji ne traže javne pohvale, ja osjećam potrebu da i na ovaj način još jednom kažem – Hvala:

Nataši Andrić – koja je imala „nos“ da u autoru ove knjige otkrije ono „nešto“, alfi i omegi cijelog projekta, koja je uz mene bila od prvog do posljednjeg trenutka.

Slobodanu Zoranu Obradoviću – koji je iza mene stao sa svojom izdavačkom kućom i kao čovjek i prijatelj, u pravom značenju te riječi, pružio mi ruku kada mi je to bilo najpotrebnije.

Milku Grboviću – starom pjesničkom vuku koji mi je, na neposredan i drugarski način dao bezbroj korisnih savjeta. Veličina je znati ne izigravati veličinu.

Zorici Vučeljić – čija mi je tiha i nenametljiva podrška bila toliko dragocjena i koja me je naučila pravom značenju riječi – upornost.

Mileni Koprivici – ženi sa stotinu talenata koja je stvaralačkim žarom i entuzijazmom uskočila u cijelu priču i podarila mi prekrasnu naslovniciu.

Predragu Peđi Bubanji – prijatelju koji ne troši puno riječi, ali uradi puno u pravom momentu, nalik rasnom centarforu koji uđe u igru pet minuta prije kraja, postigne odlučujući gol i završi priču.

... i mada znam da ovo nikada neće pročitati:

Marku Zuckerbergu – osnivaču Facebooka, bez kojeg nikada ne bih došao u priliku da upoznam sve ove, gore nabrojane, divne i drage ljude. Čovječe, napravio si pravu stvar.

JU Ratkovićevim večerima poezije iz Bijelog Polja, na razumijevanju i pomoći da moje pjesme dođu do publike i prije objavljivanja ove knjige.

I to je to. Nema više.